

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2003914
van 12 mei 2010

Opposant: **RETAIL DISTRIBUTION CONCEPTS, en abrégé REDISCO, SPRL**
Rue Marguerite Bervoets 94
1190 Brussel
België

Gemachtigde: **Bureau Gevers S.A.**
Holidaystraat 5
1831 Diegem
België

Ingeroepen merk 1: MANO (Benelux inschrijving 839683)

Ingeroepen merk 2: MANO (Benelux inschrijving 517463)

Ingeroepen merk 3: MANO (Benelux inschrijving 801243)

tegen

Verweerder: **Ruvani Chandrika van Spaendonck-Moragoda**
Voshollei 38
2930 Brasschaat
België

Betwiste merk: (Benelux depot 1171599)

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 28 november 2008 heeft verweerder een Beneluxdepot van het gecombineerde woord-

/beeldmerk ingediend, ter onderscheiding van waren en diensten in de klassen 8, 9, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28 en 41. Dit depot is onder nummer 1171599 in behandeling genomen en gepubliceerd op 3 december 2008.

2. Op 2 maart 2009 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. Aangezien de laatste dag van de oppositietermijn (1 maart 2009) op een zondag viel, is de oppositie ingevolge regel 3.9, lid 3 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR") tijdig ingediend. De oppositie is gebaseerd op de volgende oudere merken:

- Benelux inschrijving 839683 van het woordmerk MANO, ingediend op 6 maart 2008 en ingeschreven op 5 juni 2008 voor waren en diensten in de klassen 18, 25 en 35;
- Benelux inschrijving 517463 van het woordmerk MANO, ingediend op 29 april 1992 voor waren in klasse 25;
- Benelux inschrijving 801243 van het woordmerk MANO, ingediend op 24 april 2006 en ingeschreven op 6 juli 2006 voor waren en diensten in de klassen 25 en 35.

3. Volgens het register is de opposant licentiehouders van de ingeroepen rechten.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren in de klassen 18 en 25 van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren en diensten van de ingeroepen rechten.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ter kennis gebracht van partijen op 5 maart 2009. In deze kennisgeving heeft het Benelux-Bureau voor de intellectuele eigendom (hierna: "het Bureau") een voorbehoud gemaakt ten aanzien van de ontvankelijkheid met betrekking tot het eerste ingeroepen recht, aangezien hiervoor nog geen licentie was aangetekend in het register. Overeenkomstig regel 1.18, lid 5 juncto regel 3.1, lid 5 UR werd de ingediende oppositie door het Bureau tevens opgevat als een verzoek tot aantekening van een wijziging in het register en werd opposant verzocht de benodigde stukken daartoe in te dienen, waartoe hem een termijn werd gesteld tot en met 19 maart 2009. Tevens werd opposant verzocht een stuk in te

dienen ter verificatie van de toestemming van de merkhouders. Hiertoe werd hem een termijn gesteld tot en met 5 mei 2009.

8. Opposant heeft de benodigde stukken ter aantekening van een licentie tijdig ingediend, namelijk op 17 maart 2009, zodat de oppositie ontvankelijk is ten aanzien van alle ingeroepen rechten, hetgeen door het Bureau aan partijen is meegedeeld op 9 april 2009.

9. Op 28 april 2009 heeft opposant een schriftelijke toestemming van de merkhouders ingediend, zodat tevens voldaan is aan het vereiste van artikel 2.14, lid 2 BVIE.

10. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 6 mei 2009. Het Bureau heeft op 8 mei 2009 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn is gegeven tot en met 8 juli 2009 voor het indienen van zijn argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning daarvan.

11. Op 8 juli 2009 heeft de opposant argumenten en stukken ter ondersteuning daarvan ingediend. Op 10 juli 2009 heeft het Bureau deze aan verweerder gestuurd waarbij het Bureau abusievelijk een termijn heeft gesteld om daarop te reageren tot en met 13 september in plaats van 10 september 2009.

12. Op 11 september 2009 heeft verweerder gereageerd op de argumenten van opposant. Aangezien verweerder mocht vertrouwen op de door het Bureau meegedeelde termijn, dient deze reactie als tijdig ingediend te worden beschouwd. Het Bureau heeft deze aan de opposant gezonden op 14 september 2009.

13. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

14. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

15. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a, juncto artikel 2.14, lid 2 BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten van opposant

16. Opposant stelt vast dat de tekens drie identieke letters op dezelfde positie hebben, terwijl ook de laatste letter van de ingeroepen rechten terugkomt als voorlaatste letter in het betwiste teken. Het publiek zal meer aandacht besteden aan het eerste deel van het wordelement van het betwiste teken dan aan het figuratieve element. Bijgevolg zijn de tekens in hun geheel op visueel vlak in grote mate overeenstemmend, zo meent opposant.

17. Fonetisch bestaan de tekens uit twee lettergrepen en valt de nadruk op de tweede lettergreep, hetgeen leidt tot dezelfde intonatie en hetzelfde ritme, aldus opposant. Met uitzondering van de laatste letter X zullen de tekens op dezelfde manier uitgesproken worden, maar de X speelt, als laatste letter, geen belangrijke rol op fonetisch vlak. Opposant meent dan ook dat de tekens leiden tot een overeenstemmende fonetische perceptie.

18. Begripsmatig heeft geen van de tekens een vaste en duidelijke betekenis voor het Beneluxpubliek, zodat zij gemakkelijk verward kunnen worden, zo stelt opposant.

19. Opposant acht de waren van het betwiste teken waartegen de oppositie is gericht identiek dan wel zeer soortgelijk aan de waren en diensten van de ingeroepen rechten.

20. De ingeroepen rechten hebben volgens opposant op zich reeds onderscheidingskracht voor de betrokken waren en diensten, maar bovendien is het onderscheidend vermogen groter geworden door het gebruik binnen de Benelux sinds meer dan 17 jaar. Opposant licht toe dat hij een winkelketen uitbaat, waar onder het merk MANO onder andere de waren worden verkocht waarop de oppositie is gebaseerd. Gezien het sterk onderscheidend vermogen van de ingeroepen rechten genieten deze volgens opposant een brede bescherming. Opposant voegt een aantal stukken bij om de bekendheid van zijn merken aan te tonen.

21. Opposant meent dat er zonder twijfel sprake is van verwarringsgevaar en verzoekt het Bureau derhalve de oppositie in haar geheel toe te wijzen, het betwiste teken te weigeren voor de geopponeerde waren en verweerder te veroordelen in de kosten.

B. Reactie van verweerder

22. Verweerder wijst erop dat het wordelement van het betwiste teken een zeer klein onderdeel vormt van het totale teken. Het beeldelement is door de gekozen proporties en de positionering binnen het betwiste teken dermate prominent aanwezig dat dit voor de beoordeling van de totaalindruk van groot belang is. Verweerder meent dan ook dat de tekens visueel in hun totaliteit niet overeenstemmen.

23. Op auditief vlak worden de A en de O van de ingeroepen rechten lang uitgesproken door de enkele letter N. Bij het betwiste teken worden diezelfde letters daarentegen kort uitgesproken door de dubbele letter N. De klemtoon van het betwiste teken valt op de eerste lettergreep en de tweede lettergreep eindigt op een X, volgens verweerder een sterk onderscheidende letter met een krachtige uitspraak. Op auditief vlak vindt verweerder de tekens derhalve zeer gering overeenstemmen.

24. Begripsmatig hebben de tekens geen vaststaande betekenis, zodat dit aspect niet aan de orde is.

25. Verweerder concludeert dat de kans op verwarringsgevaar nihil is en verzoekt het Bureau derhalve de oppositie in haar geheel af te wijzen en het betwiste teken voor inschrijving te accepteren.

III. BESLISSING

A.1. Verwarringsgevaar

26. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1, juncto artikel 2.14, lid 2 BVIE kan de deposant, de houder of de licentiehouders van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

27. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

28. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de waren en diensten

29. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren en diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren en diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

30. Bij de vergelijking van de waren en diensten van de ingeroepen rechten en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden de waren en diensten in overweging genomen zoals opgenomen in het register, respectievelijk aangeduid in de merkaanvraag, voor zover de oppositie daartegen is gericht.

31. Aangezien de ingeroepen rechten identiek zijn, worden de waren- en dienstenlijsten hieronder geconsolideerd weergegeven. Ten behoeve van de leesbaarheid worden de ingeroepen rechten verder aangeduid als "het ingeroepen recht". De te vergelijken waren en diensten zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie ingesteld tegen:
Classe 18 Cuir et imitation du cuir, produits en ces matières non compris dans d'autres classes, articles de maroquinerie non compris dans	Klasse 18 Leder en kunstleder en hieruit vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen; dierenhuiden; reiskoffers en

d'autres classes, sacs à main, sacs à dos, cartables, sacs d'écolier, sacs de voyage, malles, valises, parapluies, parasols et cannes, fouets et sellerie. <i>Leder en imitatieleder, producten daaruit vervaardigd voor zover niet begrepen in andere klassen, lederwaren voor zover niet begrepen in andere klassen, handtassen, rugzakken, schooltassen, reistassen, hutkoffers, koffers, paraplu's, parasols en wandelstokken, zweepen en zadelmakerswaren.</i>	koffers; paraplu's, parasols en wandelstokken; zweepen en zadelmakerswaren.
Classe 25 Vêtements, chaussures, ceintures (habillement), chapellerie. <i>Kledingstukken, schoeisel, riemen (kleding), hoofddeksels.</i>	Klasse 25 Kledingstukken, schoeisel, hoofddeksels.
Classe 35 Services de vente au détail de chaussures et accessoires y relatifs, lacets, semelles, sacs, articles de maroquinerie, produits d'entretien du cuir, accessoires de mode, articles de bonneterie, vêtements, chapeaux. <i>Detailhandelsdiensten van schoeisel en toebehoren, veters, zolen, tassen, lederwaren, lederonderhoudsproducten, mode-accessoires, breigoederen, kledingstukken, hoeden.</i>	
<i>NB: De waren- en dienstenlijst van deze inschrijving is in het Frans. De Nederlandse vertaling is uitsluitend ten behoeve van de leesbaarheid van deze beslissing toegevoegd.</i>	

Klasse 18

32. De waren *leder en hieruit vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen, reiskoffers en koffers, paraplu's, parasols en wandelstokken, zweepen en zadelmakerswaren* van het betwiste teken komen *expressis verbis* voor in de waren- en dienstenlijst van het ingeroepen recht en zijn dus identiek daaraan.

33. De waren *kunstleder en hieruit vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen* vallen onder de noemer *imitatieleder en producten daaruit vervaardigd voor zover niet begrepen in andere klassen* van het ingeroepen recht en zijn derhalve identiek daaraan.

34. De waren *dierenhuiden* van het betwiste teken zijn identiek dan wel in hoge mate soortgelijk aan de waren *leder* van het ingeroepen recht: leder is immers (bewerkte) dierenhuid.

Klasse 25

35. Alle waren van het betwiste teken in deze klasse komen *expressis verbis* voor in de waren- en dienstenlijst van het ingeroepen recht en zijn dus identiek daaraan.

Conclusie

36. De waren van het betwiste teken zijn alle identiek dan wel soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht.

Vergelijking van de tekens

37. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

38. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

39. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEA, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

40. Aangezien de ingeroepen rechten identiek zijn, worden zij hieronder gezamenlijk behandeld. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
MANO	

Visuele vergelijking

41. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk, bestaande uit één woord van vier letters. Het betwiste teken is een gecombineerd woord-/beeldmerk, bestaande uit een voor de helft weergegeven menselijk figuurtje dat de armen haaks omhoog houdt. Boven het hoofd van het figuurtje en tussen de armen staat in boogvorm het woord "Mannox".

42. Bij samengestelde tekens (woord- en beeldelement) heeft het wordelement vaak een grotere impact op de consument dan het beeldelement. Reden hiervoor is dat het publiek de tekens niet steeds analyseert en vaak naar het teken verwijst door gebruik te maken van het wordelement. In casu kan het beeldelement echter niet beschouwd worden als louter versiering en opmaak. Het neemt een prominente plaats in in het geheel en de opgeheven armen leggen een link met het wordelement, dat zich precies tussen de twee handen bevindt, als ware het daardoor vastgehouden als een soort tekstballon. Ook dit beeldelement zal dus in het geheugen van de consument achterblijven.

43. Het ingeroepen recht is volledig opgenomen in het betwiste teken, maar behoudt daarin niet een zelfstandige plaats; door de plaatsing van een extra letter N in het midden en een X aan het einde wordt een nieuw woord gevormd, dat langer is en in zijn geheel wordt waargenomen. Bovendien gaat het om korte tekens, zodat de verschillen sneller worden opgemerkt door het in aanmerking komend publiek. Dit neemt niet weg dat de eerste drie letters identiek zijn en de resterende letter van het ingeroepen recht ("O") eveneens voorkomt in het betwiste teken, zij het op een andere positie. De consument zal in het algemeen meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (zie in die zin GEA, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004). Dit identieke eerste deel beslaat de helft van het wordelement van het betwiste teken en nagenoeg het gehele ingeroep recht, waardoor bij de perceptie van het teken in zijn totaalindruk toch enige visuele overeenstemming achterblijft.

44. Merk en het teken zijn op visueel vlak in geringe mate overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

45. Het ingeroepen recht en het wordelement van het betwiste teken tellen twee lettergrepen, die beide dezelfde klinkers bevatten, namelijk de A en de O. Deze klinkers worden in het ingeroepen recht echter lang uitgesproken, doordat zij aan het eind van een open lettergreep staan, en in het betwiste teken kort, doordat zij in een gesloten lettergreep staan. De toevoeging van de extra letter N in het midden van het betwiste teken is daarentegen op zich auditief niet waarneembaar. Het betwiste teken eindigt op een X, een klank die niet voorkomt in het ingeroepen recht.

46. Merk en teken zijn in hun totaalindruk auditief in geringe mate overeenstemmend.

Begripsmatige vergelijking

47. Het betwiste teken heeft geen vaststaande betekenis. Het ingeroepen recht betekent in het Spaans en het Italiaans "hand". Deze betekenis is echter niet dermate bekend bij het Benelux publiek dat er sprake is van een vaststaande betekenis voor het in aanmerking komend publiek (zie ook BBIE, oppositiebeslissing Nano, 2002033, 29 mei 2009). Een begripsmatige vergelijking is daarom niet mogelijk, en het begripsmatige aspect zal geen verdere rol meer spelen in deze beslissing.

Conclusie

48. Merk en teken zijn visueel en auditief in geringe mate overeenstemmend. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde, zodat een neutralisering van de visuele en auditieve overeenstemming zich in deze niet voordoet.

A.2. Globale beoordeling

49. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort-)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

50. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naargelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd, reeds geciteerd). In casu betreft het waren die gericht zijn op het grote publiek en deel uitmaken van de regelmatig terugkerende aankopen van de gemiddelde consument, zodat het aandachtsniveau normaal geacht mag worden.

51. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd, alle reeds geciteerd). Opposant beroept zich op de ruime bekendheid van zijn ingeroepen rechten door het gebruik ervan sinds 1992 (zie punt 20). Ter ondersteuning van deze ruime bekendheid voegt opposant de volgende stukken toe:

- Uittreksels uit een vijftal tijdschriften;
- Lijst en adressen van 21 MANO-winkels in België en Luxemburg;
- Omzetcijfers van MANO-winkels van 2003 tot 2007, voor echt verklaard door een accountant;
- Vouchers;
- Foto's van enkele MANO-winkels, verpakkingen en modellen van MANO-schoenen.

Uit de ingediende stukken blijkt dat de ingeroepen rechten gedurende verscheidene jaren intensief zijn gebruikt en hierdoor een zekere bekendheid hebben. Op grond hiervan genieten de ingeroepen rechten dus een ruimere beschermingsomvang.

52. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd, beide reeds aangehaald).

53. De merken en het teken stemmen in casu weliswaar visueel en auditief slechts in geringe mate overeen, maar dit wordt gecompenseerd doordat de betrokken waren identiek dan wel in hoge mate soortgelijk zijn. Bovendien genieten de ingeroepen rechten een ruimere beschermingsomvang. Op grond van dit alles concludeert het Bureau dat gevaar voor verwarring aanwezig is.

B. Overige factoren

54. In het kader van de oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling van de in het ongelijk gestelde partij in de kosten die gemaakt werden door de andere partij. Er is enkel, conform artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR voorzien in een kostenverwijzing.

C. Conclusie

55. De tekens zijn visueel en auditief in geringe mate overeenstemmend, terwijl een begripsmatige vergelijking niet aan de orde is. De waren van het betwiste teken waartegen de oppositie is gericht, zijn identiek dan wel soortgelijk aan de waren en diensten van de ingeroepen rechten. Gelet hierop, en op de ruimere beschermingsomvang van de ingeroepen rechten wegens hun bekendheid op de markt, is het Bureau van oordeel dat het in aanmerking komend publiek kan menen dat de betrokken waren afkomstig zijn van dezelfde onderneming of van soortgelijke ondernemingen, en er aldus sprake is van gevaar voor verwarring.

IV. BESLUIT

56. De oppositie met nummer 2003914 wordt toegewezen.

57. Benelux depot 1171599 wordt niet ingeschreven voor de waren waartegen de oppositie is gericht, te weten:

Klasse 18: alle waren.

Klasse 25: alle waren.

58. Benelux depot 1171599 wordt ingeschreven voor alle waren en diensten waartegen de oppositie niet is gericht, te weten:

Klasse 8: alle waren.

Klasse 9: alle waren.

Klasse 16: alle waren.

Klasse 20: alle waren.

Klasse 21: alle waren.

Klasse 24: alle waren.

Klasse 28: alle waren.

Klasse 41: alle diensten.

59. De verweerder is 1.000 euro verschuldigd aan de opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie geheel wordt toegewezen. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 12 mei 2010

Willy Neys

Pieter Veeze

Diter Wuytens

(rapporteur)

Administratieve behandelaar:

Etienne Colsoul